ਐਮ/ਐਸ ਪੁਰੀ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟਸ

ਬਨਾਮ

ਐਮ/ਐਸ ਯੰਗ ਫ੍ਰੈਂਡਸ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ & ਓਆਰਐਸ.

(2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1609)

ਫਰਵਰੀ 23, 2022

[ਵਿਨੀਤ ਸਰਨ ਅਤੇ ਅਨਿਰੁੱਧ ਬੋਸ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ: ਆਰਟ.227 – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕੰਟਰੋਲ – ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ, 1958 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 14 ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬ-ਲੈਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ – ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਿਆ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ – ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਰਟ.227 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰਿਆ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਆਰਟ.227 ਅਧੀਨ ਸੀਮਿਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਮ ਹੈ – ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਦੋਂ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ (ਅ) ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਾਰਨ ਗਲਤ, ਜਾਂ (ਬ) ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣ, ਜਾਂ (ਸੀ) ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ – ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੀਮਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥ ਖੋਜ ਫੋਰਮ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤੱਥਾਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸੀ – ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ – ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਜ਼ 'ਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਣਾਏ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ – ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲੇਟ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਪਰਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਰਟ. 227 ਅਧੀਨ ਜੋ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ, 1958 – ਐਸ.14(1)(ਬੀ).

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 227 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਤੱਥ ਖੋਜ ਫੋਰਮ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਅੰਤ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਧੀਨ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਣਾਏ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਸੇਜ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਿਖਾਉਣ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸੀ, ਸਬੂਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੈਬਿਨਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵੱਖਰੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਕਾਰਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣਾ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ।

2. ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਲੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 227 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਸੀ।

ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪੁਸ਼ਪਾ ਦੇਵੀ & ਓਰਸ. (2017) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 230 : [2017] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 872; ਫਲੋਰਲ ਐਲਾਸ ਨਾਹੌਮ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਇਦਰਾਹੀ ਅਲੀ ਲਸਕਰ (2018) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 485 : [2018] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 272; ਭਾਰਤ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ (1998) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1 : [1998] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 711 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੇਲੀਨਾ ਕੋਏਲ੍ਹੋ ਪੇਰੇਰਾ (ਮਿਸ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਲਾਸ ਮਹਾਬਲੇਸ਼ਵਰ ਖੋਕਲਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2010) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 217 : [2009] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 558; ਸਮਤੀ. ਰਾਜਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਚੋਕਿਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ (1989) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 19 : [1988] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 310; ਚੀਨਾ ਇਮਮਾਖਾਨਿਕਸੋ ਸ਼ਿਖੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟਲ ਫਾਇਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਇਨਸ਼ੁਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (2000) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 622 : [2000] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 696; ਦੀਪਕ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਲੀਲਾਬਤੀ ਚਕਰਵਰਤੀ (1987) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 161 : [1987] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 689; ਜਗੰਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1988) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 57 : [1988] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 325; ਵਿਸ਼ਾਮਰ ਟਾਰ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਚ. ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1988) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 70 : [1988] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1023 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2018] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 272 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2009] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 558 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1998] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 711 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[1988] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 310 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2000] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 696 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1987] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 680 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1988] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 325 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1988] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1023 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2017] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 872 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1609 ਦਾ 2022।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 14.11.2018 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਐਮ(ਐਮ) ਨੰਬਰ 292 ਦਾ 2009।

ਧ੍ਰੁਵ ਮੇਹਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੀਵੇਸ਼ ਨਾਗਰਾਥ, ਗਗਨ ਗੁਪਤਾ, ਰਜਤ ਨਵੇਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਾਰਤਾ ਲਈ।

ਹੇਤੂ ਅਰੋੜਾ ਸੇਠੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਨਿਰਣਾ

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਐਕਟ" ਕਹਾਂਗੇ) ਦੀ ਧਾਰਾ 14

ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਰਜੀਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਨਾਟ ਪਲੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ 1974 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਵਿਸ਼ੇ-ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼" ਕਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਦਿੱਲੀ ਅੱਗੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ-ਯੰਗ ਫ੍ਰੈਂਡਸ & ਕੰ. ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ – ਆਸ਼ੂ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਸ਼ੀ ਗੁਪਤਾ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਉੱਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਹ 1936 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਲਕ (ਹੁਣ ਮਰਹੂਮ) ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ 1958 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ-ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਦੇਣਾ ਸੀ।

3. ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਸ਼ੇ-ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੁਦਰਾ ਆਊਟਲੈਟ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਾਲਕ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਇੱਕ ਡੈਂਟਿਸਟ ਸਮੇਤ) ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਅਰਜੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, 3, 4, 5 ਅਤੇ 6 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 5ਵੇਂ ਜੂਨ, 1997 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 (ਯੰਗ ਫ੍ਰੈਂਡਸ & ਕੰ.) ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਨਿਰਣਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਛੇਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹੋਲਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ-ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਰਾਂਡਾ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਧਾਰ ਵੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੱਗੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਵਿਸ਼ੇ-ਪ੍ਰਮਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ।

4. ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਬਜੈਕਟ-ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 (ਡਾ. ਪ੍ਰਦੀਪ ਜੈਨਾ), 3 (ਡਾ. ਐਸ. ਐਸ. ਪੰਤ) ਅਤੇ 4 (ਸ੍ਰੀ ਕੇ. ਐਨ. ਮੇਹਤਾ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ

ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਇੰਡਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

5. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਨਿਰਣਾ5. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੋਲਡਿੰਗ: -

"51 ਏਆਰਸੀਟੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕਿ ਆਰ-2 ਤੋਂ ਆਰ-4 ਦੁਆਰਾ ਸਪੇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ "ਖਾਸ ਕਬਜ਼ੇ" ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਏਆਰਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਾਝੇਦਾਰ (ਏਡਬਲਿਊ-3) ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਟਿਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪਾਰਟੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਲਟਾ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ-ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਸਥਾਈ ਸੀ, ਦਿਨ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਸ ਛੱਡ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

52 ਏਆਰਸੀਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗਲਤ ਸੀ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਸਕਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ"

53. ਨਤੀਜਤਨ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 29.08.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਅਦਾਲਤੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 05.06.1997 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਅਦਾਲਤੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਵਾਬੀ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਧ੍ਰੁਵ ਮੇਹਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜੀਵੇਸ਼ ਨਾਗਰਾਥ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਾਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅੰਤਿਮ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਫੋਰਮ (ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ) ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਨੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

7. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਿੰਦੂ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੱਥ-ਖੋਜ ਫੋਰਮ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਜਟਿਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 136 ਅਧੀਨ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਾਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 227 ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਾਰਤਾ ਨੇ :

i. ਫਲੋਰਾ ਏਲੀਆਸ ਨਾਹੈਮ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਇਰਦੀਸ਼ ਅਲੀ ਲਸਕਰ (2018) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 485 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ii. ਸੇਲੀਨਾ ਕੋਏਲ੍ਹੋ ਪੇਰੇਰਾ (ਮਿਸ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਲਹਾਸ ਮਹਾਬਲੇਸ਼ਵਰ ਖੋਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2010) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 217

iii. ਭਾਰਤ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1998) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1

iv. ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ ਚੋਕੇਸਿਰੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ. (1989) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 19

v. ਚਿਮਨਜਰਾਓ ਕਾਨ੍ਹੋਜੀਰਾਓ ਸ਼ਿਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟਲ ਫਾਇਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ. (2000) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 622

ਮਿਸਟਰ ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਫਲੋਰਾ ਏਲੀਆਸ ਨਾਹੈਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਹਨ:-

i. ਦੀਪਕ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਲੀਲਾਬਤੀ ਚਕਰਵਰਤੀ (1987) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 161]

ii. ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1988) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 57]

iii. ਸ਼ਾਲੀਮਾਰ ਟਾਰ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਚ. ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1988) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 70]

iv. ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪੁਸ਼ਪਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2017) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 230].

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਉਭਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

i. ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ)

ii. ਫਲੋਰਾ ਏਲੀਆਸ ਨਾਹੈਮ (ਸੁਪਰਾ)

iii. ਭਾਰਤ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ)

8. ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“21.1. ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ:

(a) ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(b) ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਮੌਦਰਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਲਈ ਸੀ।

21.2. ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਵੇ।"

ਫਲੋਰਾ ਏਲੀਆਸ ਨਾਹੈਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬੋਝ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"36. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਸੂਟ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋਇਲਾਲ ਮੁੱਲਿਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੂਟ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦਾ ਬੋਝ ਸੀ।"

ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋਇਲਾਲ ਮੁੱਲਿਕ ਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਦੀ

ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਰਤ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ):-

"4. ਉਪ-ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਤਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਆਵਾਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਮਝ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਲਕਿ, ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਾਸਰ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਸਲ, ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਮਝ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲਕ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੌਦਰਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਉਪ-ਲੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੰਪ-ਸਮ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਮੁਦਰਾ ਵਿਚਾਰ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਸਮੇਤ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਬਜੇ ਦਾ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਿਸਰ ਸਬ-ਲੈੱਟ ਸੀ।"

10. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦਿਤ-ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 227 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਕੇਵਲ ਜਵਾਬਦੇਹ(ਐੱਸ)-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਾਸ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਫੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਫੋਰਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਇਨਸਟੈਂਸ ਦੀ ਫੋਰਮ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 227 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾਬੱਧ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭਾਣ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੇਟ ਫੋਰਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲੇਟ ਫੋਰਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਦੋਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹਨ:-

(i) ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਾਰਨ ਗਲਤ।

(ii) ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਹਨ, ਜਾਂ

(iii) ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ।

11. ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਫੋਰਮ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਦੇ ਦੋ ਪੜਾਅ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸੀਮਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

12. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫਾਈਨਲ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਗਈ ਸੀ ਤੱਥ ਖੋਜ ਫੋਰਮ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ, ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਸੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਉਕਤ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ। ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ। (ਸੁਪਰਾ) ਉਪਰੋਕਤ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਦਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਸੀ ਇਮਾਰਤ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਸਬੂਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਸਨ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੈਬਿਨ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ। ਇਹ ਉਹ ਕਾਰਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ. ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਮਿਲਿਆ:-

"26. ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਵੇਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਚਾਰਜ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠ ਸਕੇ, ਗਾਹਕ ਆ ਸਕੇ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜਤਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਨੁਸਖਾ ਲਿਖ ਸਕੇ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡੈਂਟਲ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਮੇਜ਼ਾਨਾਈਨ ਫਲੋਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੇਵਲ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ

ਇਹ ਸਾਧਾਰਣ ਅਕਲ ਅਤੇ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕੇਂਦਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਤਾਲਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਸਵੇਰੇ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਜਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਵੀ

ਸਿਰਫ ਦਫਤਰੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਾਲਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਉਣਾ, ਬੈਠਣਾ, ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦਾ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਾਲਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੋਲੀਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਨਿਕ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਲਾਭਾਂਵਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੈਂਟਿਸਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੰਦ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਦੰਦ ਸਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਡੈਂਟਿਸਟ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਜਿਥੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸੀਮਿਤ ਹਨ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

27. ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਗੌਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੇੜਲਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

28. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਜ਼ਾਨਾਈਨ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਸ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੱਕ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜਰੂਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੀਕਲੀਨਿਕ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਵੀ ਸੂਟ ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਲਈ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਏਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਰੀਕ ਫਰਕ ਨੂੰ ਸਰਾਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਮੌਲਿਕ ਅਣਿਯਮਿਤਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।

13. ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 227 ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਸੀ।

14. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

15. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਣ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ 15.05.2009 ਤੋਂ 14.11.2018 ਤੱਕ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਇਕ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਨੌਂਵੇ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

16. ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 14.11.2018 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਚਾਰਜ਼ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 53 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ 53 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਚਾਰਜ਼ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰੇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸੰਮਾਨ ਭੇਜਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

17. ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ 28.02.2023 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਭਾਵ 28.02.2023 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਸੌਂਪ ਦੇਣਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੀਜੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ।

18. ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

19. ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।
(ਸਹਿਯੋਗੀ: ਸ਼ੇਵਾਲੀ ਮੋਂਗਾ, ਐਲਸੀਆਰਏ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate